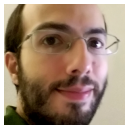
Inamovible

Per JoanM el dv., 01/06/2018 - 17:03

Tot es mou tant de pressa... passen les setmanes, els mesos, els anys. I sembla que res sigui sòlid en aquest món. I jo envelleixo. Però aleshores et miro a Tu, Déu meu, Vida que m'has creat i criat amb amor fins el dia d'avui. Tu t'has mantingut inamovible al meu costat, com una roca on plantar fonaments, com un amic íntim que no abandona, germà. Tu m'has tocat el cor i m'has empès a l'entrega, m'has xiuxiuejat mots d'esperança quan defallia, gestos de tendresa quan m'assecava per dins, m'has determinat a il·lusionar-me pel teu somni, aquell que sabies que em faria ple i feliç. Tu segueixes sent l'única Llum enmig de tantes llums. Per tu camino, Pare.